

Leven met de geschiedenis. (2)

Sint Adelbert, Apostel van het Kennemerland.

L.S.

In het hoogaltaar van de Egmondse Abdijkerk rust het gebeente van Sint Adelbert de patroon van ons klooster. In deze blog wil ik met u teruggaan in de tijd, naar het jaar 690 om precies te zijn. Vanaf dit jaar zullen wij vertrekken om zodoende Adelbert wat beter te leren kennen.

Op een kleine boot op de uitgestrekte Noordzee zit een groep van 13 monniken en een schipper uit Ierland. Om precies te zijn uit het klooster Rath Melsigi. Het is een gemêleerd gezelschap en onder hen zijn Willibrord en Adelbert. Willibrord zal later aartsbisschop van de friezen worden, maar laten we ons eens richten op Adelbert. Hij is net als alle andere opvarenden een monnik maar zijn roepingsverhaal is wel heel bijzonder. De overlevering leert ons dat Adelbert de zoon en opvolger was van een van de koningen van Engeland. Deze prins verlangde er steeds meer naar om zich terug te trekken in het klooster om een monastiek leven te leiden. Op een gegeven dag deelt hij zijn verlangen met zijn vader en overhandigt hij zijn kroon aan hem om vervolgens te vertrekken naar het klooster Rath Melsigi.

Aan land gekomen gaat de groep missionarissen vlijtig aan het werk. Ze trekken rond en verkondigen het Evangelie, dopen mensen en stichten kerken. Een van de kerken die gesticht werden was de kerk in Heiloo, het is aan deze kerk dat Adelbert verbonden wordt. Dit Heilig Loo (heilig bos) is de plaats van waaruit Adelbert werkt, waar hij de zielzorg uitoefent.

Niet ver van Heiloo ligt de plaats Hallum (het huidige Egmond) en nog een kilometer verder ligt het dorp Egmond. Een mooi en rustig dorp aan de voet van de duinen een aantal huizen staan hier en in het grootste huis woont Eggo met wie Adelbert snel bevriend raakt. (Eggo is trouwens de oudst bekende Egmonder van wie wij de naam kennen.)

Op een bepaalde dag zit Adelbert bij het vuur in Eggo's huis een appel te eten. En hij vertelt dat hij op reis zal gaan naar Engeland om zijn familie nog eens te bezoeken. Eggo wordt zeer bedroefd van dit nieuws en vraagt Adelbert de belofte te doen dat hij weerkomt. Adelbert gooit het klokhuis van zijn appel in het vuur en zegt " zodra deze pitten vrucht dragen kom ik terug. Adelbert vertrekt naar zijn Vaderland en nog diezelfde nacht breekt er een brand uit die het hele huis verwoest. De tijd gaat voorbij, het huis wordt sterker opgebouwd en zie daar uit de as is een kleine appelboom opgekomen en op de dag dat de eerste appel aan dit boompje rijp is meert de boot met Adelbert aan.

Adelbert blijft nu in de omgeving van Heiloo en Egmond als pastor werkzaam, hij ziet de kinderen die hij doopte opgroeien en zelfs hun kinderen mocht hij weer dopen. Het was goed leven in dit schone Kennemerland.

Rond 740 gaan Adelberts krachten langzaam achteruit, de jaren laten zich gelden, hij is een oude man geworden. In die laatste dagen van zijn leven neemt hij afscheid van iedereen en hij bereid zich voor op de ultieme ontmoeting met zijn Schepper. Langzaam glijdt hij uit dit leven weg en blaast zijn laatste adem uit.

De diepbedroefde dorpelingen begraven hem vlak buiten het huis van Eggo en bouwen op zijn graf een klein kerkje waar vele mensen komen bidden en genezing vinden.

Zo werd een Prins tot missionaris en apostel van Kennemerland.

Graag tot de volgende keer,

Br. Adelbert o.s.b